

[Kim Bøhnke]

nelse, på orlov og i andre former for parkering. Men regulær beskæftigelse er de pågældende mennesker ikke blevet sat i.

Finansministeren undgik behændigt at kommentere spørgsmålet om det markante skisma, der findes mellem, at man ønsker at sætte mennesker på orlov med det argument, at vi har arbejdsløshed, samtidig med at vi for en enkelt faggruppe, eksempelvis sygeplejerskerne, har den helt absurde situation, at vi skal importere sygeplejersker f.eks. fra Sverige for at besætte alle ledige stillinger. Og nu oplever man altså, at en lang række sygeplejersker vil benytte sig af orlovsmuligheden. Det er Ebberød Bank om igen at sætte mennesker på orlov inden for områder, hvor der i forvejen er mangel på tilstrækkelig mange uddannede, kvalificerede.

Så ville finansministeren også gerne give det indtryk, at hvis ikke man får fornøjelse af de skattelettelser – eller skatteomlægninger – regeringen har lagt op til, så er det ens egen skyld. Så er det, fordi man har betjent sig af forskellige former for skatteunddragelse, og så er det, fordi man har opført sig som spekulant og bedrager over for samfundet.

Sandheden er jo den, at en lang række af de familier, som ikke står over for at kunne glæde sig over skattelettelser fra 1. januar, er familier, der har gjort noget så almindeligt som at investere i fast ejendom, et sted at bo. Skal det at have et sted at bo pludselig være noget, der bliver betragtet som skatteunddragelse og spekulation? Selvfølgelig er det ikke tilfældet, og derfor er finansministerens bemærkning også på dette punkt arrogant og uforskammet.

Finansministeren bevægede sig også ind på spørgsmålet om pensionisterne og var synligt irriteret over, at debatten også i dag kom til at handle om pensionisternes forhold. Til gengæld var finansministeren jo langt inde i at godskrive oppositionen, at vi har ret i vores antagelser. Hr. Jens Thoft har allerede været inde på nogle af tallene, men skulle finansministeren være i tvivl om ...

Formanden:

Medlemmerne har ganske ret i, at det har været en lang dag, men jeg vil alligevel henstille, at man hører de sidste indlæg i ro.

Kim Bøhnke (FP):

... hvilke grupper pensionister der vil blive

ramt af skattereformen, og som vil få et decideret tab, kan finansministeren søge megen klogskab i det notat, Socialministeriet udarbejdede den 16. december i år, der er overgivet til Folketingets Socialudvalg. Heraf fremgår ikke alene de konkrete tal for, hvor mange pensionistfamilier der bliver ramt, men der gives også et bud på, hvor mange der yderligere bliver ramt som følge af de lovændringer, der sker med lovforslag nr. L 102 og efterfølgende de grønne afgifter. Det er et problem, som finansministeren bliver nødt til at forholde sig til, og som regeringen bliver nødt til at tage ganske alvorligt, selv om en 30.000-35.000-40.000 pensionistfamilier måske ikke er så mange i statistisk sammenhæng. Man kan jo ikke servere det budskab for de enkelte pensionistfamilier, at de bare skal lukke munden og bekymre sig udenom, fordi det statistisk ikke er ret mange mennesker, det drejer sig om. Det er en overlegen og uforskammet måde at behandle landets pensionistbefolkning på.

Finansministeren bevægede sig også ind på spørgsmål om sygehuse og nævnte specifikt hjertepatienterne, men finansministeren brød sig ikke om, at særligt undertegnede havde draget det spørgsmål frem i debatten. Problemet for finansministeren og regeringen er jo, at på grund af de ideologiske blokeringer, regeringen har, er der mennesker her i landet, der dør, mens de står på venteliste, fordi regeringen ikke vil tillade, at de pågældende patienter bliver behandlet på f.eks. danske private hospitaler eller behandlingssteder – eller måske endnu mere nærliggende i udlandet. Det er en kynisk betragtning, at det offentlige skal løse det, og hvis ikke det offentlige kan løse det, må folk bare vente. Der er altså en række mennesker i dette samfund, som dør, mens de står på ventelisten, og det hører ingen steder hjemme at holde så fast på sin ideologi, at det skal koste menneskeliv.

Finansministeren sagde så, at der skal være tid til omstilling og smidiggørelse af sundhedssektoren. Men den omstilling og smidiggørelse er jo stort set umulig, når man bare på Århus Kommunehospital har 60 forskellige overenskomster, fordi et hav af fagforeninger har hver deres regelsæt – lige fra portørers til overlægers – som de slår hinanden i hovedet med. 60 overenskomster på et enkelt hospital vidner om, at den omstilling og den smidiggørelse,